

ning i den Henseende. Nej, for at bevare vort Smørs Renommé gælder det om, at Smørrets Kvalitet bliver saaledes, at det er et Hestehoved foran alle andre Landes Smør, og det er Landbrugets og de danske Mejeriers Sag at drage Omsorg derfor. Der er i den sidste Menneskealder gjort et udmærket Arbejde, og derved er vi kommet langt frem; men der kan naas længere frem endnu; der er adskilligt at rette endnu. Navnlig lyder der ude fra Mejerierne en Klage, som sikkert i mange Tilfælde er berettiget, det er Klagen over, at den Mælk, de faar i Mejerierne, ikke altid er saa god, som den burde være; man er ikke endnu overalt klar over Betydningen af at overholde saadan Orden og Renlighed i Staldene, som der skulde være for at faa Smørret saa fint som muligt. Jeg henstiller til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der har saa stor Indflydelse i Landbrugskredse, at han gør sin Indflydelse gældende dér, saaledes at man vedblivende arbejder for, at vort Smørs Finhed stadig forøges, at det kan blive finere og finere, saa at, samtidig med at andre Landes Produktion gaar frem, vor Produktion ogsaa kan gaa frem. Det vil have langt større Betydning for Bevaringen af vort Smørmarked end Spørgsmaalet om, hvorvidt vor Margarine er farvet eller ufarvet. Naar al anden Margarine, der kommer til England, er farvet, er det ganske klart, at det ikke kan have nogen Betydning, hvorledes vor Margarine er. Jeg skal fremdeles anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslag Nr. 2.

A. C. D. Petersen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det høje Ting at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag Nr. 2, idet vi ikke kan dele de Betænkeligheder, som er fremsat af de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Ulrich. Naar vi ikke kan det, er det, fordi dette Spørgsmaal har været forelagt alle de Autoriteter, som maa og bør have Indsigt i denne Sag; og jeg skal tilføje til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensens Udtalelse, at saavel de samvirkende danske Mejeriorganisationer som Flertallet af Bestyrelserne for det danske Landbrugs Foreninger har udtalt sig for Ophævelse af Farvningsforbudet. Naar saa tillige Statskonsulent Faber, der har arbejdet i England i det danske Landbrugs Tjeneste gennem saa mange Aar, nu er kommet til det Resultat, at der ikke mere paa det engelske Marked er den Fare som tidligere for, at der kan ske Forvekslinger af dansk Smør med Margarine,

tror jeg i Virkeligheden, man maa tillægge denne Udtalelse større Betydning end den Udtalelse fra Statskonsulenten i Amerika. Selv om han har sine Betænkeligheder, maa man dog tro, at Statskonsulent Faber ikke pludselig har ændret sin Anskuelse, men at han først efter lang Tids Studium af det Forhold, hvorover han afgiver sit Votum, er naaet til dette Resultat; og naar Faber er kommet til det Resultat, indser vi fra det konservative Folkepartis Side heller ikke, at vi kan unddrage den Sag vor Medvirken. Jeg henviser endvidere til, at dette Lovforslag jo i Fjor blev vedtaget af det høje Landsting, og jeg gaar ud fra, at man ogsaa deroppe har forlangt betryggende Udtalelser fra Autoriteter, før man har kunnet overvinde de Betænkeligheder, som naturligvis alle, der har Interesse for vor Smørproduktion, maa have haft, før Spørgsmaalet var til fulde belyst.

Endelig vil jeg omtale Ændringsforslag Nr. 5. Jeg slutter mig til Flertallets Stilling i denne Sag, som det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har udtalt, idet jeg mener, at hvis man vil gaa til at lette Statskassen for Udgifter, maa man gøre det ens for alle Erhverv og ikke ved Lovgivning overfor et enkelt Erhverv paalægge det disse Udgifter. Og for øvrigt skal man ikke stole paa, at det bliver Producenterne og Fabrikkerne, der kommer til at afholde denne Udgift; det bliver de danske Konsumenter af den Vare, der vil komme til at tage deres Del deraf, og saa kan det være ret problematisk, om det er en Fordel for Konsumenterne, at det betaales af Statskassen.

Det er udtalt, at denne Lov skal være en Beskyttelseslov for den danske Smørproduktion. Det er den i Virkeligheden ogsaa, og naar det er Tilfældet, kan man ikke sige, at det er ganske uberettiget, at Folk, der ikke er Margarinekonsumenter, skal være med til at deltage i disse Udgifter. Det er en Fordel for Fabrikkerne, sagde det ærede Medlem Hr. Ulrich. Jeg ved ikke, om det er en Fordel for Fabrikkerne, jeg mener, at man bedre kan udtrykke det saaledes, at man ved denne Lov bortskaffer en Hindring for Fabrikkerne. Det er i Virkeligheden det, man gør, man giver ikke Fabrikkerne nogen Fordel, man bortskaffer kun en Hindring, som Fabrikkerne før har lidt under, idet de ikke har kunnet skaffe sig en Indtægt ved at producere Margarine til Eksport, og det vilde efter min Mening være uberettiget, om Samfundet, Staten, skulde have Betaling for at bortskaffe en